

[Carsten Andersen]

rapporten, eller er der nogle andre lignende ideer i gang hos arbejdsministeren? Det synes jeg arbejdsministeren skulle svare på, hvis der skal ske en afparering af dette forslag.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg synes i og for sig, jeg allerede har svaret ved at sige, at vi vil tage vores udgangspunkt i Svend Jensen-rapporten; det er da et rimeligt klart svar.

I øvrigt må jeg anholde påstanden om, at jeg skulle have sagt, at den ordning ville under alle omstændigheder lykkes med den ordning, der var etableret i foråret 1986. Jeg sagde, at vi håbede, det ville lykkes med den ordning, der allerede var iværksat, inden vi havde debatten her i Folketinget. Jeg sagde samtidig, som jeg citerede i min tale, at jeg ville tage sagen op til fornyet overvejelse sammen med socialministeren, hvis det viser sig, at det ikke er muligt at indhøste de nødvendige erfaringer på denne måde. Deri lå selysagt, at vi også lyttede til de indvendinger, der kom i Folketinget og fra udvalget, og var indstillet på at overvåge meget nøje, om det lykkedes eller ej, ud fra den grundholdning, at vi ønsker at skabe så stor ligestilling for de handicappede på arbejdsmarkedet, som vi overhovedet kan. Det er den politiske grundholdning, som jeg har konstateret at tilsyneladende – og heldigvis – hele Folketinget har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 12:

Forslag til folketingsbeslutning om dagpengereetten for personer med social pension.

Af Elisabeth Bruun Olesen (VS) m.fl.
(Fremsat 15/10 86).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Der foreslås her en ophævelse af arbejdsløshedsforsikringslovens § 64 og § 74, således at begrænsningen i retten til dagpenge for personer, der modtager en social pension, ophæves.

Lad mig straks sige, at også jeg synes, disse regler skal laves om. De gældende regler er for komplicerede og efter min mening også for strikse

Nu er et forslag om at ændre disse regler jo ikke noget nyt. § 64 har været diskuteret flere gange, f.eks. i forbindelse med lovforlaget om yderligere nedbringelse af fejludbetalingerne; det var lovforslag nr. L 264 i sidste samling.

Dette lovforslag, som byggede på Bonnerup-udvalgets betænkning, indeholdt kun forslag, som parterne i udvalget var helt og aldeles enige om.

Jeg skal ikke fordybe mig i en redegørelse om, hvad forslaget om § 64 gik ud på – det gør forslagsstillerne jo så grundigt i bemærkningerne – men jeg vil gerne fremhæve, at forslagene først og fremmest var ment som en forenkling og en lempelse af de gældende regler, og det var da også sådan, at den samlede ændring på det område var vurderet til at betyde en statslig meromkostning på 5–10 mill. kr., altså noget, der ville betyde en lempelse over for de handicappede.

Under behandlingen af lovforslag nr. L 264 blev der fra flere sider rejst spørgsmål om virkningen af den foreslåede ændring af § 64, og jeg tog derfor denne del af lovforslaget tilbage. Jeg sagde også, at vi ville arbejde videre med en ændring af reglerne for at få regler, som var klare, og som er tilfredsstillende for de handicappede. Det har jeg bestemt ikke glemt.

Vi er faktisk i gang med overvejelser på området, og jeg kan i den forbindelse sige, at jeg er positivt indstillet over for tanken om

[Arbejdsministeren]

at ophæve nogle af de teknisk vanskelige begrænsninger, som gælder på dette område. På den anden side synes jeg, man må fastholde, at personer, hvis erhvervsevne er nedsat, skal have en aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet, når man ser på dagpengere retten.

Jeg mener, at det er vigtigt på dette område at få regler, som er klare og objektive, og jeg vil senere fremsætte forslag til ændring af de gældende regler.

Mine overvejelser er endnu ikke afsluttede, bl.a. fordi jeg mener, at det er vigtigt at inddrage handicaporganisationerne, inden der fremsættes forslag, og jeg har også haft det første møde i denne anledning med handicaporganisationerne.

Jeg ved – og det ved forslagsstillerne også – at der er en bred positiv indstilling til en ændring af disse regler – en positiv indstilling, som også jeg kan tilslutte mig.

Når jeg alligevel ikke – på nuværende tidspunkt i hvert fald – kan gå ind for det foreliggende forslag, skyldes det, at de igangsatte overvejelser, hvori handicaporganisationerne er inddraget, gerne skal være afsluttet, således at vi er sikre på, at vi har et beslutningsgrundlag, der er i orden og accepteret.

Dernæst er jeg ikke helt sikker på, at den ændring, vi så kommer frem til, skal se ud lige præcis på den måde, som forslagsstillerne har foreslået.

Jeg må altså på det foreliggende grundlag afvise forslaget, men vil understrege, at Folketinget i indeværende samling nødvendigvis må tage stilling til en ændring på området, og jeg vil tage det passende initiativ i den anledning. Ellers er jeg i øvrigt sikker på, at forslagsstillerne nok skal minde mig om, at jeg skal få det gjort.

Joanna Rønn (S):

Det foreliggende forslag er revideret på baggrund af debatten i sidste folketingssamling, og vi har noteret os, at der nu er tale om en meget mere afgrænset gruppe. Men vi er stadig væk noget usikre med hensyn til, hvordan den gruppe egentlig ser ud, og det vil vi gerne have beskrevet yderligere under udvalgsbehandlingen. Vi er egentlig også interesseret i at se noget nærmere på de overvejelser, som arbejdsministeren nu gør sig, så vi netop får gjort de ting, der er hensigts-

mæssige. Selvfølgelig skal de handicappedes organisationer høres, og det skal administratører af systemet vel også.

Jette Thomsen (KF):

Beslutningsforslagets intention er, at A-kassemedlemmer med socialpension skal være omfattet af de almindelige regler med hensyn til dagpengeperiodens længde og rådighedsvurderingen. Jeg skal på Centrum-Demokraternes, Kristeligt Folkepartis og Det Konservative Folkepartis vegne komme med nogle ganske få kommentarer.

Indførelse af den almindelige regel for dagpengeperiodens længde for A-kassemedlemmer, der som følge af nedsat erhvervsevne modtager social pension, vil betyde, at deres dagpenge vil bero på en skønsmæssig rådighedsvurdering efter de samme retningslinjer som for medlemmer med fuld erhvervsevne. For mange A-kassemedlemmer inden for den berørte gruppe vil det næppe være en fordel, at dagpengere retten skal bero på den skønsmæssige rådighedsvurdering frem for den objektive regel for dagpengeperiodens længde, som gælder i dag; der vil i hvert fald være tale om en for det enkelte medlem mere usikker situation og vel også en for A-kasserne mere administrativt besværlig procedure. Når der skal trækkes en grænse mellem to systemer, som virker efter så forskellige principper som dagpengesystemet og det sociale system, er det derfor en fordel for alle parter, at grænsedragningen sker efter så objektive kriterier som muligt.

Derfor er heller ikke jeg så sikker på, at en revision af de nuværende regler for den gruppe, som forslaget lægger op til, skal sigte mod at indføre de generelle regler for denne gruppe. Men at der skal en revision til, er vi enige om. Jeg mener bare, at vi på et sådant område, hvor der altså gør sig specielle forhold gældende, må være indstillet på at bruge lidt ekstra tid til at overveje mulighederne for at forenkle og forbedre i samråd med handicaporganisationerne. Da jeg ved, at arbejdsministeren er i fuld gang med dette arbejde, må jeg på den baggrund afvise det foreliggende forslag og afvente ministerens.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

[Elisabeth Bruun Olesen]

Nu fik fru Jette Thomsen nærmest gjort det til en fordel, at mennesker med en social pension får dårligere betingelser i en arbejdsløshedssituation end andre A-kassemedlemmer. Hvis kasserne skal skønne, om et medlem står til rådighed for arbejdsmarkedet, skal de bare bruge den almindelige rådighedsbekendtgørelse, og ifølge den vil det være ret svært at sige, at et menneske, som har arbejdet i måske 20 eller 30 år på arbejdsmarkedet, i en arbejdsløshedssituation, fordi hans eller hendes firma krakker, ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, selv om vedkommende måtte være handicappet på en eller anden måde. Man må selvfølgelig sige, at en person, der har kunnet klare sit arbejde i 20 år, også kan klare det herefter, og det er ikke spor besværligt for A-kasserne at administrere; det er den måde, man administrerer alle mulige andre rådighedssager på. Derfor ville det være en forenkling at sige, at mennesker simpelt hen blev behandlet ens.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Også denne problematik diskuterede vi den 10. april i år, og jeg vil gerne complimentere arbejdsministeren for, at han nu sætter virkelig gang i overvejelserne om at få ændret reglerne inden for dette område, også her til gavn for de handicappede. Men det er jo rigtigt, som andre også har været inde på, at der teknisk og administrativt givetvis vil være nogle afgrænsningsproblemer, og derfor kunne det også være, at det i forhold til udvalget ville være af interesse at få fremlagt forskellige modeller.

Igen her vil jeg sige, at jeg synes, det er godt, at arbejdsministeren taler med de handicappedes organisationer. Men vi skal hele tiden holde os det for øje, som er udgangspunktet også fra handicaporganisationernes side, at problemer i en sektor for de handicappede skal løses i den sektor, hvor de ligger, og altså ikke gøres specielt til sociale problemer. Igen her er det altså også af betydning, at arbejdsmarkedets parter indgår med den forpligtelse, de har til at prøve at løse de handicappedes specielle problemer.

Carsten Andersen (SF):

Da vores ordfører, fru Lilli Gyldenkilde, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes og

SFs vegne udtrykke tilslutning til det foreliggende forslag.

Vi finder i SF, at de vilkår, der er for de dagpengeberettigede med hensyn til 26 ugers arbejde inden for de sidste 3 år, også skal gælde for handicappede med socialpension og altså også for dem med deltidsjob. Der gælder jo for dem den særregel, at der højst kan udbetales dagpenge i sammenlagt 78 dage i løbet af 12 måneder.

Vi er derfor enige med VS i, at §§ 64 og 74, der fastsætter disse strenge varighedsbegrænsninger for dagpengeretten, er overflødige, så meget desto mere som også handicappede bliver underlagt en almindelig rådighedsvurdering efter § 62.

Vi er også enige med VS i, at lovgivningen her, der sætter spørgsmålstegn ved deres rådighed og gør dem til en slags andenklassede A-kassemedlemmer, må ophøre, sådan at vi kan få en mere værdig behandling af deres situation.

Estrup (RV):

Som andre har været inde på, er dette i og for sig en forlængelse af forårets debat om et forslag svarende til det, vi nu har liggende foran os, L 264 fra sidste år om forenklinger i dagpengesystemet. Den sidste synes jeg var en noget deprimerende debat, hvor man så en forbindelse mellem regeringen og Socialdemokratiet om at fastholde nogle efter min mening diskriminerende bestemmelser over for handicappede og oven i købet udvide dem med et skærpet arbejdskrav.

Debatten fik jo heldigvis et bedre forløb, end man umiddelbart kunne have ventet, når der var tegnet et flertal her i salen, og det endte jo med, at forslaget blev trukket tilbage. Men jeg synes, at for historieskrivningens skyld hører det med, at det forslag, som arbejdsministeren havde fremsat, ikke bare var noget, der var til gavn for de handicappede. Det, vi så, var, at arbejdsministeren ikke var villig til at stemme for de positive sider af forslaget uden også at få de negative med, nemlig det skærpede arbejdskrav. Hvis arbejdsministeren havde haft en anden holdning, havde der været rig anledning til at stemme for det forslag, som SF, VS og Det Radikale Venstre havde stillet.

Men nu har arbejdsministeren skiftet holdning. Det synes jeg er glædeligt, og jeg synes,

[Estrup]

vi nu har en mulighed for at gennemføre en ordning, som vil være til gavn for de handicappede og andre med social pension. Dermed tegner der sig en mulighed for gennemførelse af den ligestilling, som vi andre efterlyste, når det drejer sig om personer, som er på arbejdsmarkedet og er forsikret på ellers normale betingelser.

Det forslag, som VS har fremsat, har fået en anden overskrift denne gang, og det hedder her mere generelt »personer med social pension« og ikke bare »handicappede«. Jeg tror, det er rigtigt, at vi nu breder forslaget ud til at gælde alle. Det kræver til gengæld nok, at vi under udvalgsarbejdet får fuld klarhed over, hvad denne gruppe egentlig rummer. Det har også andre efterlyst, og det kan jeg tilslutte mig.

Men det afgørende er, at vi nu må have skabt den ligestilling, som er nødvendig, og det kan vi give tilslutning til fra radikal side.

Dohrmann (FP):

Med henvisning til det, jeg sagde under det forrige punkt på dagsordenen, er det Fremskridtspartiets opfattelse, at alle handicappede bør hjælpes bedst muligt, herunder naturligvis også med job og beskæftigelse, hvis det ønskes. Men i modsætning til forslagsstillerne her mener vi nok, at det bør være en hjælp, der bør tilbydes alle, uanset om man er afhængig af en A-kasse eller ej. Vi mener ikke, at man bør gøre nogen forskelsbehandling dér.

Som følge deraf og med henvisning til det, jeg i øvrigt sagde, sidste gang et tilsvarende forslag var til behandling, skal jeg afvise det foreliggende forslag.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil starte med hr. Dohrmann, for jeg forstod simpelt hen ikke bemærkningen. Dette handler jo om folk, der får dagpenge, derfor handler det ikke om folk, der ikke får dagpenge, så hvordan den ligestilling kan skabes, ved jeg ikke. Det handler om folk, der har meldt sig ind i en arbejdsløshedskasse. Man giver ikke folk, der ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse, dagpenge.

Jeg bemærkede også her – og det var jeg da glad for – at ministeren mente, at de nuværende regler er for strikse og derfor burde laves om. Jeg mener ikke, at det, der lå i

Bonnerupudvalget, og det, der blev formuleret i lovgivning sidste år i L 264, var noget, der tilgodeså de handicappede og dem med social pension i en positiv retning. Det er rigtigt, at det var en forenkling, og da vil jeg sige, at Bonnerupudvalget havde i virkeligheden i første omgang overvejet en forenkling, der gik langt videre. Bonnerupudvalget var såmænd så konsekvent i sine forenklingssøsker, at det helt overvejede at fjerne dagpengene. Det er da en forenkling, må man sige, men en forenkling, der går i den helt forkerte retning. Vi håber ikke, at ministeren mener, at når man er for striks, bliver man mindre striks, hvis man laver en ændret ordning, der i den ene ende er en lille forbedring, men i den anden ende en meget stor forringelse, for så bliver det samlede resultat jo en forringelse. Det samlede resultat af L 264, der handlede om regelforenklinger, var en forringelse, derfor var vi imod det, og det lykkedes da også til trods for den alliance, der i første omgang i alle tilfælde blev skabt mellem Socialdemokratiet og de Konservative, at få den bestemmelse ud af regelforenklingen på det tidspunkt.

Så bemærkede jeg også, at arbejdsministeren ville tale med handicaporganisationerne. Det synes jeg også er en god idé. Så vil jeg sige til ministeren, at handicaporganisationerne ønsker at gå langt videre. Handicaporganisationerne ønsker faktisk – det har de skrevet, da vi behandlede forslaget sidste gang – at rådighedsbegrebet omvurderes helt, og det tror jeg ikke på at der er flertal for her i Folketinget. Hvis ministerens henvendelse til de handicappedes organisationer bare skal trække tiden ud, synes jeg, det er meget uheldigt.

Som vi har skrevet i vores ajourførte forslag, kunne vi i virkeligheden godt tænke os at stille et mere vidtgående forslag om en omvurdering af rådighedsbegrebet, men det har vi ikke gjort, fordi vi ikke ønskede at bringe diskussionen om sociallovgivningen og om arbejdsløshedsløvgivningen sammen, netop for at ingen skulle bruge den undskyldning, at vi blandede det sammen. Derfor har vi startet med at sige, at de mennesker, som er blevet optaget i en A-kasse på helt normale vilkår, som er blevet dagpengeberettiget på helt normale vilkår og følgelig har haft et helt normalt arbejde, skal behandles helt normalt i en arbejdsløshedssituation.

[Elisabeth Bruun Olesen]

Det ønskede vi at starte med, selv om vi godt kunne have tænkt os at gå videre.

Men hvis jeg skal forstå ministerens ord på den måde, at ministeren nu ønsker at gå videre, sådan at man opløder rådighedsbegrebet, skal VS bestemt ikke sætte sig imod det; så skal vi tværtimod selvfølgelig bakke ministeren op.

Men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad man mere konkret havde tænkt sig i forbindelse med de overvejelser, som endnu ikke er afsluttet. Kunne man få nogle antydninger af, hvad det var, så man ikke skal gå og være bange for, at det er noget i stil med det, Bonnerupudvalget skrev sidste gang i sin betænkning?

Så sagde fru Joanna Rønn, at man gerne ville have beskrevet gruppen noget nærmere, og det samme sagde hr. Estrup. Det forsøgte vi faktisk at få i forbindelse med behandlingen af forslaget sidste gang, hvor vi stillede spørgsmål om, hvem denne gruppe var, men da fik vi faktisk et meget uklart svar fra ministeren. Det er svar på spørgsmål 2.

Det viste sig for det første, at vi havde overdrevet, hvor mange mennesker det handlede om, og at det skønmæssigt kun handler om mellem 500 og 1.000 personer, men at man ikke ved ret meget i Arbejdsministeriet om dette. Jeg håber da heller ikke, at det at definere målgruppen så betyder, at det tager meget længere tid at få det igennem, fordi man først skal til at finde ud af, hvordan man gør det ovre i ministeriet. Jeg håber ikke, at det bare er noget, der skal skyde tingene ud.

Så vil jeg gentage over for fru Jette Thomsen, at rådighedsbekendtgørelsen kan administreres godt; det er en udmærket rådighedsbekendtgørelse, hvis der er politisk vilje i den enkelte A-kasse til at administrere den positivt. Det er ikke vores opgave her i Folketinget at sige, hvordan den skal administreres. Det er et spørgsmål om, at man ude i de enkelte A-kasser må presse på for, at man i A-kasserne bruger de regelsæt, der er, optimalt i forhold til medlemmernes behov, at det er medlemmerne, der klager, hvis man ikke fortolker rådighedsbekendtgørelsen rigtigt, og at sagen går hele vejen igennem ankesystemet, når A-kasserne, hvad der nogle gange sker, ikke fortolker den rigtigt. Som jeg også sagde sidste gang, har man endog været ude for, at handicappede personer,

som ikke modtog social pension, misforstået af en arbejdsløshedskasse er kommet ind under denne regel alligevel, og det skal man selvfølgelig klage over, hver gang der sker sådan noget.

Men konkluderende vil jeg sige, at det ser ud, som om der er lidt skred i det her, og jeg håber, at skredet sker i den rigtige retning, så man ikke skrider på samme måde, som man gjorde i L 264.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg ved ikke, om fru Elisabeth Bruun Olesen og jeg taler forbi hinanden, eller om vi har forskellig opfattelse. Det, jeg mente, var faktisk, at uanset om handicappede var medlemmer af en A-kasse eller ej, skulle de hjælpes.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Vi har ingen som helst ønsker om at forhale noget som helst, og derfor vil jeg godt gentage, at jeg regner med at kunne fremsætte mit lovforslag så tidligt, at det også kan vedtages i indeværende folketingsår. Det er hele formålet med øvelsen.

Så vil jeg i øvrigt også gerne bidrage en lille smule til historieskrivningen, for det, der jo var udgangspunktet i forbindelse med L 264, var en betænkning fra et enigt Bonnerupudvalg vedrørende fejludbetalinger. Det enige Bonnerupudvalgs forslag blev, uden at jeg rettede et komma, og med den udtrykkelige kommentar lagt frem i Folketinget på et meget sent tidspunkt, og kun i kraft af stor velvilje fra arbejdsmarkedsudvalget og fra Folketinget kunne det blive færdigbehandlet på det sene tidspunkt i samlingen.

Da der derfor opstod diskussion om den del af forslaget, som vedrørte § 64, hvor der var et antal lempelser og en enkelt skærpelse, valgte jeg i stedet for at gå ind i den diskussion og lave noget hastværksarbejde på et område, der er komplekst og vanskeligt, at trække det tilbage med en klar bebudelse af, at vi ville komme med noget nyt og anderledes – det vil jeg gerne understrege – noget nyt og anderledes i forhold til det, vi foreslog i Folketinget i forlængelse af Bonnerupudvalget, og det er det, vi er i gang med at forberede. VS er en lille smule hurtigere

[Arbejdsministeren]

end vi, men det er, fordi vi også må have alle partshøringerne osv.

Det er lidt tungere at være minister end at skrive forslagene selv. Det er ikke en belastning, som jeg er ked af, og det viser sig da også ofte, at man kommer med et forslag, som er mere gennemarbejdet og bedre at administrere. Min hensigt er at komme med et forslag, som så forhåbentlig kan samle en meget bred enighed her i Folketinget, og hvis det ikke lykkes, har jeg en fornemmelse af, for jeg kan også tælle og lægge sammen, at så må der måske ske noget andet. Jeg er derfor interesseret i at fremlægge noget, som kan samle bred enighed.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil give ministeren 100 pct. ret i, at det var et 100 pct. enigt Bonnerupudvalg, der stod bag dette her. Det synes jeg ikke gør skandalen mindre. Faktisk var jeg ved at dæne – for at sige det på den måde – da jeg læste, hvad arbejdsmarkedets parter var gået med til i Bonnerupudvalget. Jeg synes, det var læsning, der trodser næsten enhver beskrivelse, at arbejdsmarkedets parter, også lønmodtagerne, kunne sige, at de, som fik en social pension, i virkeligheden slet ikke burde have dagpenge, selv om de var kommet ind på fuldkommen normale vilkår, som jeg før har snakket om, og havde arbejdet fuldkommen normalt.

Det mest positive i Bonnerupudvalget var, at socialministeren gjorde indvendinger, så man kan sige, at socialministeren fik dog forhindret, at det værst tænkelige kom igennem i første omgang. Det havde der vel næppe heller været politisk opbakning af i Folketinget, i alle tilfælde ikke hvis alle de mange pæne ord om, at handicappede skal sikres et så normalt liv som overhovedet muligt, skulle gøres til virkelighed.

Så vil jeg spørge ministeren: vil ministeren lytte mest til handicaporganisationerne eller til arbejdsmarkedets parter, for det gør jo en væsentlig forskel vedrørende det endelige resultat?

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Der er jo ingen af os, der vil bestride, at ministeren loyalt støttede sig til arbejdsmarkedets parter udtalelse i Bonnerupudvalget. Problemet var, at man støttede sig for loyalt, så selv en førstebehandling, hvorunder der lød meget skarp kritik på dette område, ikke var tilstrækkelig. Det var i og for sig først, da der kom et forslag om at tage de positive ting og gennemføre dem og så lade de negative ting om det udvidede arbejdskrav ligge, at der kom skred i tingene, fordi Socialdemokraterne trods alt ikke ville gå så langt. Derfor synes jeg jo nok, at det er et relevant spørgsmål, om vi altid skal bruge gummistempet, blot fordi organisationerne har været der først med et råd.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg er sikker på, at hr. Estrup ville kunne få bekræftet hos næsten alle organisationer på arbejdsmarkedet, at nærværende minister ikke bare bruger gummistempet, men han har meget lyst til at gøre det, når man på arbejdsmarkedet er enig, og derfor skal jeg sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at det, jeg vil forsøge at gøre i det forslag, jeg fremsætter, er at lytte til de handicappedes organisationer, til arbejdsmarkedets parter og til Folketinget og så med udgangspunkt i det forsøg at definere det forhåbentlig brede, samlede forslag, der gør, at vi kan gennemføre noget i fællesskab.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

[Formanden]

Retsudvalget har afgivet:

*Betænkning og indstilling vedrørende Folke-
tingets ombudsmands beretning for året 1985.*

(Beslutningsforslag nr. B 43).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende ud-
valg:

Retsudvalget (7/11 86):

Udtræder: Helge Sander (V)

Nyt medl.: Bjørn Elmquist (V)

Udtræder: Bjørn Elmquist (V)

Ny stedf.: Helge Sander (V)

Miljø- og planlægningsudvalget (7/11 86):

Udtræder: Niels Anker Kofoed (V)

Nyt medl.: Sønderby (V)

Folketingets næste møde afholdes i mor-
gen, onsdag den 12. november 1986, kl.
13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til
den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 17.24
